

Daniel Kovalik: Proč je ruská intervence na Ukrajině podle mezinárodního práva legální

[rt.com/russia/554166-international-law-military-operation-ukraine](https://www.rt.com/russia/554166-international-law-military-operation-ukraine)

23. dubna 2022, 19:08

Domov Rusko a FSU

Lze argumentovat tím, že Rusko využilo svého práva na sebeobranu

Ruská vojenská vozidla se pohybují po dálnici v oblasti kontrolované separatistickými silami podporovanými Ruskem poblíž Mariupolu na Ukrajině, pondělí 18. dubna 2022. Mariupol. © (AP Photo/Alexej Alexandrov)

Mnoho let jsem studoval a hodně přemýšlel o zákazu Charty OSN proti agresivní válce. Nikdo nemůže vážně pochybovat o tom, že primárním účelem dokumentu – vypracovaného a odsouhlaseného těsně po hrůzách druhé světové války – bylo a je zabránit válce a „*udržovat mezinárodní mír a bezpečnost*“, což je fráze, která se neustále opakuje.

Jak soudci v Norimberku správně uzavřeli : „*Zahájit útočnou válku... není jen mezinárodní zločin; je to nejvyšší mezinárodní zločin, který se od ostatních válečných zločinů liší pouze tím, že v sobě obsahuje nahromaděné zlo celku.*“ To znamená, že válka je nejvyšším zločinem, protože všechna zla, která tak nenávidíme – genocida, zločiny proti lidskosti atd. – jsou hrozným ovocem stromu války.

Ve světle výše uvedeného jsem strávil celý svůj dospělý život proti válce a zahraniční intervenci. Jako Američan jsem k tomu měl samozřejmě dostatek příležitostí, protože USA jsou, jak prohlásil Martin Luther King , „*největším šířitelem násilí na světě*“. Podobně Jimmy Carter nedávno prohlásil , že USA jsou „*národem nejvíce podobným válce v historii světa*“. To je prokazatelně pravda, samozřejmě. Jen za mého života vedly USA agresivní a nevyprovokované války proti zemím jako Vietnam, Grenada, Panama, bývalá Jugoslávie, Irák (dvakrát), Afghánistán, Libye a Somálsko. A to ani nepočítá četné zástupné války, které USA vedly prostřednictvím náhradníků (např. prostřednictvím Contras v Nikaragui, různých džihádistických skupin v Sýrii a prostřednictvím Saúdské Arábie a SAE v probíhající válce proti Jemenu).

Přečtěte si více

Zdá se, že Západ nechce mír na Ukrajině

Ve skutečnosti, prostřednictvím takových válek, USA udělaly více, a to úmyslně, než kterýkoli národ na zemi, aby podkopaly právní pilíře zakazující válku. V reakci na to a s výslovným přáním pokusit se zachránit to, co zbylo z právních zákazů Charty OSN proti agresivní válce, založila řada národů, včetně Ruska a Číny, Skupinu přátel na obranu OSN. Charta .

Zkrátka, aby si USA stěžovaly na ruskou invazi na Ukrajinu jako porušení mezinárodního práva, je v nejlepším případě hrnce nazývající konvici černou. Skutečnost, že USA jsou v tomto ohledu tak zjevně pokrytecké, však nutně neznamena, že se Washington automaticky mýlí. Nakonec musíme analyzovat chování Ruska podle jeho vlastních zásluh.

Tuto diskusi je třeba začít tím, že přijmeme skutečnost, že na Ukrajině již probíhala válka po dobu osmi let předcházejících ruské vojenské invazi v únoru 2022. A tato válka vlády v Kyjevě proti ruským mluvícím lidem na Donbasu – válka, která si vyžádala životy asi 14,

ooo lidí , mnoho z nich dětí , a ještě před ruskou vojenskou operací bylo vysídleno asi 1,5 milionu dalších – byla pravděpodobně genocidní. To znamená, že vláda v Kyjevě a zejména její neonacistické prapory podnikaly útoky proti těmto národům s úmyslem alespoň částečně zničit etnické Rusy právě kvůli jejich etnické příslušnosti.

I když se americká vláda a média usilovně snaží tato fakta zastříť, jsou nepopíratelná a skutečně o nich informoval hlavní západní tisk, než se to stalo nepohodlným. Komentář agentury Reuters v roce 2018 tak jasně ukazuje, jak byly neonacistické prapory integrovány do oficiálních ukrajinských vojenských a policejních sil, a jsou tedy státními, nebo alespoň kvazistátními aktéry, za které ukrajinská vláda nese právní odpovědnost. odpovědnost. Jak článek vypráví, na Ukrajině působí 30 pravicově extremistických skupin, které „*byly formálně integrovány do ukrajinských ozbrojených sil*“ a že „*extrémnější z těchto skupin propagují netolerantní a neliberální ideologii...*“

To znamená, že mají a podporují nenávist vůči etnickým Rusům, Romům a také členům LGBT komunity a tuto nenávist projevují útoky, zabíjením a vysídlením těchto národů. Článek cituje západní lidskoprávní skupinu Freedom House, která tvrdí, že „*nárůst vlasteneckého diskurzu podporujícího Ukrajinu v jejím konfliktu s Ruskem se časově shodoval se zjevným nárůstem veřejných nenávistných projevů, někdy ze strany veřejných činitelů, a umocněných médií. stejně jako násilí vůči zranitelným skupinám, jako je komunita LGBT.*“ A to bylo doprovázeno skutečným násilím. Například, „*Azov a další milice napadly antifašistické demonstrace, zasedání městské rady, média, umělecké výstavy, zahraniční studenty a Romy.*“

Jak bylo uvedeno v Newsweek , Amnesty International informovala o těchto stejných extremistických nenávistných skupinách a jejich doprovodných násilných aktivitách již v roce 2014.

Právě tento typ důkazů – veřejné nenávistné projevy v kombinaci s rozsáhlými, systémovými útoky na cíle projevu – byl použit k usvědčení jednotlivců z genocidy, například v případu rwandské genocidy proti Jean-Paul Akayesu.

K tomu je třeba dodat, že v oblasti Donbass na Ukrajině žije více než 500 000 obyvatel, kteří jsou rovněž ruskými občany. I když tento odhad byl učiněn v dubnu 2021, poté, co dekret Vladimira Putina z roku 2019 zjednodušil proces získání ruského občanství pro obyvatele Doněcké a Luganské lidové republiky, znamená to, že ruští občané byli vystaveni rasovému útoku neonacistických skupin začleněných do vlády Ukrajiny a přímo na hranicích Ruska.

Přečtěte si více

Nejvyšší představitel vysvětluje, proč Rusku na Ukrajině nedošly přesné rakety

A aby si Rusko nebylo jisté o záměrech ukrajinské vlády ohledně ruského etnika na Donbasu, vláda v Kyjevě v roce 2019 přijala nové jazykové zákony, které jasně ukázaly, že rusky mluvící jsou přinejlepším občané druhé kategorie. Ve skutečnosti obvykle prozápadní organizace Human Rights Watch (HRW) vyjádřila znepokojení nad těmito zákony. Jak HRW vysvětlila ve zprávě z počátku roku 2022, které se v západních médiích nedostalo téměř žádného pokrytí, vláda v Kyjevě přijala legislativu, která, *vyžaduje, aby tištěná média registrovaná na Ukrajině publikovala v ukrajinštině. Publikace v jiných jazycích musí být také doprovázeny ukrajinskou verzí, která je ekvivalentní co do obsahu, objemu a způsobu tisku. Navíc místa distribuce, jako jsou novinové stánky, musí mít alespoň polovinu obsahu v ukrajinštině.*

A podle HRW *„článek 25, týkající se tištěných médií, poskytuje výjimky pro některé menšinové jazyky, angličtinu a úřední jazyky EU, ale ne pro ruštinu“* (zdůraznění přidáno), zdůvodněním je *„století útlaku“. ukrajinštiny ve prospěch ruštiny*“. Jak vysvětlila

HRW, „existují obavy, zda jsou záruky pro menšinové jazyky dostatečné. Benátská komise, nejvyšší poradní orgán Rady Evropy pro ústavní záležitosti, uvedla, že několik článků zákona, včetně článku 25, „nedosáhlo spravedlivé rovnováhy“ mezi podporou ukrajinského jazyka a ochranou jazykových práv menšin. Taková legislativa jen podtrhla touhu ukrajinské vlády zničit kulturu, ne-li samotnou existenci etnických Rusů na Ukrajině.

Navíc, jak uvedla Organizace světového míru v roce 2021, „podle dekretu ukrajinské Rady národní bezpečnosti a obrany č. 117/2021 se Ukrajina zavázala předložit na stůl všechny možnosti, jak znovu získat kontrolu nad Ruskem anektovaným regionem Krym. Prezident Zelenskyj, podepsaný 24. března, zavázal zemi k provádění strategií, které . . . „připraví a zavede opatření k zajištění deokupace a reintegrace poloostrova.“ Vzhledem k tomu, že obyvatelé Krymu, z nichž většinu tvoří etničtí Rusové, jsou se současným stavem věcí pod ruskou vládou docela spokojeni – to podle do zprávy Washington Post za rok 2020– Zelenského hrozba v tomto ohledu nebyla pouze hrozbou proti Rusku samotnému, ale také hrozbou potenciálně masivního krveprolití proti lidem, kteří se nechtějí vrátit na Ukrajinu.

Bez dalšího tato situace představuje mnohem přesvědčivější důvod pro ospravedlnění ruské intervence v rámci doktríny Odpovědnost za ochranu (R2P), kterou prosazovali takoví západní „humanitáři“ jako Hillary Clintonová, Samantha Powerová a Susan Riceová a na kterou se spoléhalo. ospravedlnit intervence NATO v zemích jako bývalá Jugoslávie a Libye. A navíc žádný ze států zapojených do těchto intervencí si nemohl činit nárok na sebeobranu. To platí zejména pro Spojené státy, které posílají své síly tisíce kilometrů daleko, aby shodily bomby na odlehlá území.

Přečtěte si více

Začíná nová etapa operace na Ukrajině – Moskva

Skutečně to připomíná slova velkého palestinského intelektuála Edwarda Saida, který se před lety ve své vlivné práci „Kultura a imperialismus“ domníval, že je prostě

nespravedlivé pokoušet se srovnávat budování impéria v Rusku s budováním impéria v Rusku. západ. Jak vysvětlil Dr. Said: *„Rusko... získalo svá imperiální území téměř výhradně sousedstvím. Na rozdíl od Británie a Francie, které skočily tisíce mil za své vlastní hranice na jiné kontinenty, se Rusko rozhodlo spolknout jakoukoli zemi nebo národy, které stály vedle jeho hranic... ale v případě Angličanů a Francouzů pouhá vzdálenost atraktivních území vyvolala projekci daleký zájem...“* Toto pozorování platí pro Spojené státy dvojnásob.

Přesto je třeba zvážit více, pokud jde o ruská tvrzená ospravedlnění intervence. Na jeho hranici tedy nejenže existují radikální skupiny, které útočí na etnické Rusy, včetně ruských občanů, ale také tyto skupiny údajně financovaly a vycvičily Spojené státy se samotným záměrem destabilizovat a podkopat územní celistvost samotného Ruska.

Jak Yahoo News! vysvětleno v článku z ledna 2022 :

„CIA dohlíží na tajný intenzivní výcvikový program v USA pro elitní ukrajinské jednotky speciálních operací a další zpravodajský personál, podle pěti bývalých úředníků tajných služeb a národní bezpečnosti obeznámených s iniciativou. Program, který začal v roce 2015, se podle některých z těchto úředníků nachází v nezveřejněném zařízení na jihu USA.

Program zahrnoval „velmi specifický výcvik dovedností, které by zlepšily“ „schopnost Ukrajinců zatlačit proti Rusům,“ řekl bývalý vysoký zpravodajský důstojník.

Výcvik, který zahrnoval ‚taktické věci‘, ‚začne vypadat dost urážlivě, pokud Rusové napadnou Ukrajinu‘, řekl bývalý úředník.

*Jedna osoba obeznámená s programem to vyjádřila otevřeněji. „Spojené státy cvičí povstání,“ řekl bývalý úředník CIA a dodal, že **program naučil Ukrajince, jak „zabít Rusy“**.*

(zvýraznění přidáno).

Abychom odstranili jakékoli pochybnosti o tom, že cílem USA v tomto úsilí byla destabilizace samotného Ruska, měli bychom prozkoumat velmi výmluvnou zprávu Rand Corporation z roku 2019 – dlouholetého dodavatele obrany, který byl povolán, aby radil USA, jak své politické cíle. V této zprávě nazvané „Nadměrné rozšiřování a nerovnováha Ruska, hodnocení dopadu nákladově náročných možností“ je jednou z mnoha uvedených taktik „*Poskytování smrtící pomoci Ukrajině*“ s cílem „*využít největší vnější zranitelnost Ruska*“.

Přečtěte si více

Jevgenij Norin: Buchu je potřeba pořádně vyšetřit, ne ho použít k propagandě

Stručně řečeno, není pochyb o tom, že Rusko bylo ohroženo, a to docela hlubokým způsobem, konkrétními destabilizačními snahami ze strany USA, NATO a jejich extremistických surogátů na Ukrajině. Rusko je takto ohroženo celých osm let. A Rusko bylo svědkem toho, co takové destabilizační snahy znamenaly pro jiné země, od Iráku přes Afghánistán, Sýrii až po Libyi – tedy téměř totální zničení země jako fungujícího národního státu.

Těžko si představit naléhavější případ potřeby jednat na obranu národa. Zatímco Charta OSN zakazuje jednostranné válečné akty, v článku 51 také stanoví, že „[nic] v této Chartě nenaruší přirozené právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu...“ A toto právo na sebeobranu obrana byla vykládána tak, že umožňuje zemím reagovat nejen na skutečné ozbrojené útoky, ale také na hrozbu bezprostředního útoku.

S ohledem na výše uvedené soudím, že toto právo bylo v daném případě aktivováno a že Rusko mělo právo jednat ve vlastní sebeobraně intervencí na Ukrajině, která se stala zástupcem USA a NATO. za útok – nejen na ruská etnika na Ukrajině – ale i na samotné Rusko. Opačný závěr by jednoduše ignoroval hroznou realitu, které Rusko čelí.

Prohlášení, názory a názory vyjádřené v tomto sloupci jsou výhradně výroky autora a nemusí nutně představovat výroky RT.

oped

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

RuskoUkrajina

